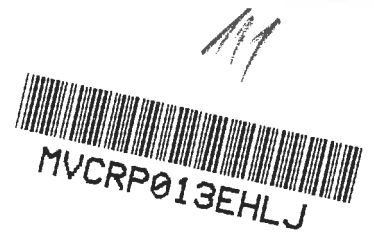

vypracováno
dne 29. 7. 2015
MLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0541 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 19. 7. 2015
podpis: [Signature]
[Official Seal]

V Praze dne 28. července 2015
Č.j.: MV-79102-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala Jerevan – Arménie (dále jen „žadatelka“), i za své nezletilé děti nar. Praha – Česká republika, a Praha – Česká republika, všichni státní občané rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 4. 2015, č.j.: VS-3377/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žadatelka i za své nezletilé děti požádala o udělení státního občanství České republiky prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 7. 3. 2014. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelce povolen od 25. 10. 2005, nezletilému synovi od 12. 4. 2006 a nezletilé dceři od 1. 4. 2006, všichni jsou státními občany Arménie.

II.

Ze spisového materiálu Ministerstva vnitra mimo jiné vyplývá, že žadatelka přicestovala do České republiky v roce 2001, v roce 2002 zde porodila syna. Od roku 2004 začala podnikat v rodinné společnosti. V roce 2006 porodila dceru, po mateřské a rodičovské dovolené byla vedena na úřadu práce v evidenci uchazečů o zaměstnání, od roku 2013 pracovala krátkodobě jako prodavačka kabelek, od roku 2014 je na základě pracovní smlouvy zaměstnána v čistírně. V roce 2008 bylo Ministerstvem vnitra rodičům žadatelky uděleno státní občanství České republiky.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství. Nezletilé děti žadatelky rovněž splňují podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, z důvodu věku neprokazují splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Přestože žadatelka i její nezletilé děti splňují veškeré podmínky stanovené k udělení státního občanství České republiky, dospělo Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení důkazů provedených v průběhu správního řízení a po zvážení veškerých podkladů k závěru, že jejich společné žádosti nevyhoví, a proto byla rozhodnutím ze dne 13. 4. 2015 jejich žádost zamítnuta.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra o udělení státního občanství České republiky podala žadatelka i za své nezletilé děti včasný rozklad, jehož součástí je příloha obsahující potvrzení zaměstnavatele o zaměstnání, pověření výkonem funkce, mzdové listy a doklad o platbách zdravotního pojištění zaměstnavatelem.

V úvodu rozkladu žadatelka vyslovuje názor, že byla spolu se svými dětmi ve správním řízení zkrácena na svých právech, proto napadá rozhodnutí v celém rozsahu.

V samotném rozkladu se žadatelka vyjadřuje k tvrzení správního orgánu, že v České republice měla pobyt za účelem strpění od 16. 5. 2005. K tomu uvádí, že do České republiky přicestovala v roce 2001, aby zde, stejně jako její rodiče, požádala o azyl, status žadatele o azyl měla cca do roku 2005. Jako těhotná žena pak musela ze dne na den řešit svoji vízovou situaci, v polovině května získala vízum strpění a poté trvalý pobyt z humanitárních důvodů. Její rodiče odešli z Arménie z politických důvodů a předurčili tak životy svých dětí i vnoučat s tím, že její děti se v České republice narodily. K námitce správního orgánu, že se po celou dobu svého pobytu v České republice pracovní neintegrovala, vysvětluje, že jako žadatelce o azyl jí právní řád České republiky neumožňoval pracovat, v roce 2002 porodila syna, v té době žádné sociální dávky nepobírala a pomáhali jí její rodiče. Pomoc v mateřství a rodičovství dostala od českého státu až po narození dcery. Poté, co její děti povyroستly, začínala brigádami, nakonec se jí podařilo nalézt stabilní zaměstnání, kdy je ode dne 1.7.2014 zaměstnána na hlavní pracovní poměr ve společnosti

Praha 5, jež provozuje síť čistíren, v současné

době zde žadatelka působí ve funkci vedoucí pobočky. Na podporu svých tvrzení k rozkladu připojuje potvrzení zaměstnavatele s příslušenstvím. Proto považuje zjištění správního orgánu za neúplné. Za těchto okolností považuje své faktické spojení s Českou republikou za velmi silné. Pokud jde o její děti, zahrnuté do žádosti, věří, že správní orgán nemá pochybnosti o jejich integraci v České republice, když se na jejím území narodily, jsou žáky základních škol, obklopeni českými přáteli. Žadatelka proto žádá, aby v odvolacím řízení byly zvaženy především zájmy jejích dětí, a bude-li to nutné, aby byly vyloučeny k samostatnému řízení a české občanství jim bylo uděleno. V této souvislosti opětovně zdůrazňuje, že děti se zde narodily, Česká republika je jejich domovem, jinou zemi neznají.

S ohledem na výše uvedené žadatelka v závěru rozkladu navrhuje, aby ministr vnitra České republiky rozhodl tak, že napadené rozhodnutí se zrušuje a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství, neboť má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let, nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin, před Úřadem městské části Praha 14 prokázala znalost českého jazyka a plní si své povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a rovněž povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Nezletilé děti rovněž splňují podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, z důvodu věku neprokazují splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) tohoto zákona.

Dnem 1. 1. 2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). V uvedené souvislosti je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 tohoto zákona se již od žadatelů nevyžaduje doklad o pozbytí dosavadního státního občanství, který pro udělení státního občanství České republiky předkládali podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

K podanému rozkladu ministr vnitra uvádí následující

V souvislosti s tvrzením žadatelky ohledně jejího příjezdu do České republiky v roce 2001 s tím, že zde požádala o azyl, ministr vnitra odkazuje na vyjádření cizinecké policie ze dne 27. 2. 2014, ve kterém je uvedeno, že jí byl dne 16. 5. 2005 v České republice povolen pobyt za účelem strpění. V uvedené době měla žadatelka již tříletého syna narozeného v České republice. Od 25. 10. 2005, kdy již očekávala narození dcery, jí pak zde byl povolen trvalý pobyt. K tomu je nutné konstatovat, že žadatelka, ačkoliv se o těchto skutečnostech podrobně rozepisuje v rozkladu, nesdělila v otázce svého žití a pobytu v České republice nic, co by v době rozhodování o žádosti nebylo Ministerstvu vnitra známo, což ostatně dokládají údaje uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které tímto ministr vnitra odkazuje.

K námitce žadatelky ohledně její pracovní integrace v České republice ministr vnitra konstatuje, že tato nebyla až do roku 2014 dostatečná. Údajné brigády zmiňované žadatelkou nebyly podloženy žádnými listinnými důkazy, jedinou brigádou, kterou žadatelka doložila, byla v napadeném rozhodnutí uvedená její krátkodobá práce coby prodavačky kabelek na základě dohody o provedení práce v roce 2013. Teprve od 1. 7. 2014, což až v rozkladu dokládá listinnými důkazy, se plně zapojila do pracovního procesu, který dosud trvá. Za dobu trvalého pobytu v České republice byly žadatelce na dávkách státní sociální podpory (porodné, mateřská a rodičovská dovolená) vyplaceny nemalé částky a až do poloviny roku 2014 za ni hradil český stát i zdravotní pojištění. Tyto skutečnosti rozhodně nekorrespondují s tvrzením žadatelky o její integraci v České republice. Ministr vnitra se také zcela neztotožňuje s názorem žadatelky, že její trvajícím pracovní poměr od 1. 7. 2014 je dostatečný k tomu, aby mohl být učiněn závěr, že je v České republice dostatečně pracovně integrována.

Ministr vnitra dále konstatuje, že podmíněný návrh žadatelky, aby byly její nezletilé děti vyloučeny ze společného řízení o žádosti a rozhodnuto o nich samostatně, není na místě. Oba nezletilí žadatelé jsou ve svém věku především plně odkázáni ve všech směrech na své rodiče, se kterými žijí ve společné domácnosti. Ministr vnitra v uvedené situaci konstatuje, že za situace, kdy by jejich matce ani v rámci rozkladu nebylo státní občanství České republiky uděleno a otec nezletilých dětí dosud ani o udělení státního občanství České republiky nepožádal, nemělo být v současné době v rámci jednotného uceleného svazku rodiny státní občanství České republiky uděleno ani jim.

Na základě shora uvedeného se proto ministr vnitra ztotožňuje se závěry Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, že podle současné platné právní úpravy stanovené zákonem o státním občanství neexistuje právní nárok pro udělení státního občanství České republiky ani za splnění všech zákonných podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. V uvedené souvislosti ministr vnitra odkazuje na usnesení Ústavního soudu č.j.: IV. ÚS 586/99 ze dne 8. 3. 2000, kdy tento ve věci ústavní stížnosti osoby, které byla zamítnuta žádost, ve které namítala,

že nemůže obstat odůvodnění zamítnutí žádosti o udělení státního občanství zdůvodněný tvrzením správního orgánu, že na udělení státního občanství není právní nárok, judikoval, že v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.

Ministr vnitra v této souvislosti konstatuje, že žadatelka i její nezletilé děti mají nadále v souvislosti se svým statutem trvalého pobytu přiznána všechna dosavadní práva, jež vyplývají z tohoto kvalitativně nejvyššího legálního pobytu na území České republiky. Žadatelka i její nezletilé děti tak mají v důsledku povolení trvalého pobytu v České republice zajištěny veškeré základní potřeby a jistoty, mají zde garantována rovněž téměř všechna práva jako státní občané České republiky, tzn. i jako členové její rodiny.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu se ministr vnitra ztotožnil s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 13. 4. 2015, č.j.: VS-3377/835.3/2-2014, kterým byla žádost zamítnuta, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

